

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201298
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8420201298.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: L. L. so sídlom M. XX, XXX XX F., K.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany proti žalovaným: 1/ K. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, 2/ R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom predsedom združenia F. F. U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., o zaplatenie sumy 124.605,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č.k 6Csp/98/2020-141 z 10.03.2021 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví toho rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie postavil na zistení, že medzi žalobcom a žalovanými bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške vtedajších 4.000.000,-Sk, pričom istina bola splatná jednorazovo k 20.04.2038, kde zmluvne dohodnuté splátky pozostávali iba zo zmluvných úrokov a dohodnutých poplatkov, kde dodatkom z 15.02.2013 bola splatnosť splátky určená mesačne ku dňu zodpovedajúcemu dňu v mesiaci, ktorý sa číselne zhodoval s dňom konečnej splatnosti úveru, ďalším dodatkom z 26.05.2014 bola zmenená dohodnutá fixná úroková sadzba a dodatkom z 18.08.2014 sa dohodla doba zníženia splátok od 20.08.2014 - 20.01.2015 na sumu 600,-eur mesačne. V dôsledku zhoršenia platobnej disciplíny žalovaných, žalobca listom zo dňa 10.05.2017 označeným ako výzva, ktorý bol žalovanému 1/ doručený dňa 17.05.2017 a žalovanej 2/ dňa 15.05.2017 oznámila žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 10.05.2017 vo výške 5.832,01 eur a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň ich upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradia, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku banky. Žalovaní 1/ a 2/ omeškané splátky neuhradili, preto žalobca dňa 19.10.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čo oznámil žalovaným 1/ a 2/ v liste- Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré sa považovalo za doručené dňa 23.10.2017. Následne mal za to, že už v máji 2015 sa žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania so splácaním svojho dlhu, keďže ho od tej doby splácali v nižších sumách (neplnili ho riadne). Podľa neho z výzvy zo dňa 10.05.2017 a z podanej žaloby vyplynulo, že splátkou, pre ktorú došlo k vyhláseniu splatnosti bola splátka splatná v mesiaci máj 2015 (podľa dodatku k zmluve splátky mali byť splatené k 20. dňu, teda 20.05.2015). Ex offio prihliadol na premlčanie, pričom premlčacia doba vzhľadom na vyššie uvedené uplynula v máji 2018 a s poukazom na dátumu podania žaloby na súde dňa 15.07.2020, vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný, odlišne však ako ho pôvodne posúdil v rámci predbežného právneho posúdenia. Mal za to, že boli splnené podmienky pre vykonanie pojednávania konaného v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, lebo žalovaná 2/

súhlasila s prejedaním sporu v jej neprítomnosti a žalobcom podmienený súhlas na prejednanie sporu v jeho neprítomnosti za podmienky vyhovenia žalobe neakceptoval, lebo takýto podmienený súhlas príslušná vyhláška nepozná, pričom žalobca mal možnosť oboznámiť sa nie len s predbežným právnym posúdením o premlčaní jeho nároku, na ktoré reagoval, ale aj s vyjadrením žalovanej 2/, ktorá sa s predbežným právnym posúdením veci stotožnila a sama vzniesla námietku premlčania, na ktoré už žalobca nereagoval. Úspešní žalovaní si náhradu trov neuplatnili a ani im zo spisu žiadne preukázateľné trovy nevyplývali, preto im náhradu trov konania nepriznal. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obch. zák., § 1 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z., § 52 ods. 1-4, § 54 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 54a, § 879v Obč. zák.; výrok o trovách konania podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP (nesplnenie procesných podmienok, porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci) napadol žalobca. Odvolateľ na prvom mieste súdu prvej inštancie vytýkal, že mu v rozpore s § 167 ods. 3 CSP nedoručil vyjadrenie žalovanej 2/ ku žalobe, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Súdu prvej inštancie taktiež vytýkal, že vykonal pojednávanie, hoc neboli splnené pre jeho vykonanie podmienky, lebo absentoval súhlas žalovaného 1/ s vykonaním pojednávania s tým, že žiadne zákonné ustanovenie mu nezakazuje udeliť tzv. podmienený súhlas s vykonaním pojednávania. Rovnako súdu prvej inštancie vytýkal, že v priebehu sporu priebežne modifikoval svoj výklad právnych noriem a hodnotenie skutkového stavu v prospech žalovanej strany, ak otázku premlčania v konečnom rozhodnutí posúdil inak ako tomu bolo v jeho predbežnom právnom posúdení veci, v dôsledku čoho mal taktiež porušiť jeho právo na spravodlivý proces. V neposlednom rade sa žalobca nestotožnil so skutkovým a právnym posúdením zo strany súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku. Navrhol rozsudok zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná 2/ vo svojej odvolacej replike navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Žalobca následne vo svojej odvolacej duplike zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

6. Iné podania strán už dané neboli.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesplnením procesných podmienok, porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Odvolací súd preskúmaním obsahu spisového materiálu zistil, že vyjadrenie žalovanej 2/ z 16.12.2020 k žalobe nebolo žalobcovi doručované, čo je v príkrom rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovností zbraní strán sporu, v dôsledku čoho v zmysle už notorický známej konštantnej judikatúre tak nadnárodných ako i národných súdov, došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý

proces. Už iba uvedené pochybenie postačuje na zrušenie rozhodnutia vydaného v prvoinštančnom konaní.

11. Pojednávanie, na ktorom došlo k prejednaniu veci a meritórnemu rozhodnutiu, ako to vyplýva zo spisu, sa konalo dňa 10.03.2021, teda v čase núdzového stavu. V zmysle § 1 ods. 1 písm. p/ vyhlášky č. 24/2021 v znení vyhlášky 91/2001Z.z. MS SR sa na vykonanie takéhoto pojednávania vyžadoval súhlas strany sporu s pojednávaním v jej neprítomnosti. V tu súdnej veci takýto súhlas dala žalovaná 2/ a žalobca. Žalovaný 1/ takýto súhlas neudelil. Potom treba prisvedčiť žalobcovi, že pre vykonanie pojednávania neboli splnené podmienky a to z dôvodu absencie súhlasu žalovaného 1/ s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, čo je taktiež dôvodom pre zrušenie rozhodnutia vydaného v prvoinštančnom konaní. V zhode so súdom prvej inštancie je však aj odvolací súd toho názoru, že príslušný predpis podmienený súhlas nepozná a navyše má za to, že zo žiadneho predpisu strane sporu nevyplýva oprávnenie a povolenie diktovať súdu podmienky, za akých môže/nemôže vo veci konať a rozhodnúť. Uvedené je upravené príslušnými procesnými predpismi a pripustenie výkladu žalobcu prezentovaného v tomto smere v jeho odvolaní, by postupne mohlo viesť k navodeniu stavu anarchie v justícii, kedy by už neboli smerodajné predpismi stanovené procesné pravidlá, ale proces by sa riadil predstavami/podmienkami/príaniami/želaniami strán sporu, čo je neakceptovateľné.

12. Pokiaľ ide o zmenu právneho názoru súdu prvej inštancie prezentovaného v jeho predbežnom právnom posúdení oproti názoru, na ktorom založil svoje meritórne rozhodnutie, ku tomu odvolací súd uvádza, že účelom predbežného právneho posúdenia nie je podrobne zodpovedať na všetky otázky sporu a ak sa tak nestane, neznamená to, že konajúci súd automaticky vystaví stranu sporu prekvapivosti. Navyše taktiež nikde v zákone nie je uvedené, že aj keď sudca vysloví predbežný právny názor, že ním bude aj do budúca viazaný. Striktné dodržiavanie uvedeného ustanovenia by znamenalo absolútne formalistický proces. Dôležitý/rozhodujúce však v tomto smere je, aby to bolo v písomnom odôvodnení rozsudku uvedené. Uvedenému dáva za pravdu aj rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6Cdo/17/2017, v zmysle ktorého ku zhojeniu takéhoto nedostatku dochádza samotným rozhodnutím súdu prvej inštancie, v dôvodoch ktorého v zmysle § 220 ods. 2 CSP je súd povinný o.i. uviesť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Náprava prípadného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalobca v tu súdnej veci aj riadne využil. Preto táto odvolacia námietka žalobcu obstať nemôže.

13. Ku samotnej hmotnoprávnej odvolacej argumentácii žalobcu, odvolací súd uvádza nasledovné. Občiansky zákonník vo svojich ustanoveniach umožňuje, aby sa veriteľ a dlžník dohodli na plnení dlhu v splátkach. V prípade, ak k takejto dohode dôjde, môže veriteľ požadovať od dlžníka vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa v danom čase stane splatnou/zročnou, a to či už v zmysle zmluvy, rozhodnutia súdu alebo na základe uznania. Každá takáto zročná splátka predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú plynie premlčacia doba samostatne. Občiansky zákonník rovnako dáva možnosť poskytnutý spotrebiteľský úver zosplatiť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

14. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že vyššie uvedené podmienky boli v predmetnom prípade splnené, pretože ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy (uvedené nebolo namietané ani v rámci odvolacieho konania), kde sa sporové strany dohodli na plnení v splátkach (v zmluve upravená mesačná splatnosť úrokov a poplatkov a v Dodatku k zmluve zo dňa 18.08.2014 upravená výška splátky od 20.08.2014 do 20.01.2015), rovnako bola preukázaná aj dohoda o možnosti vyhlásiť celý dlh za zročný (bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery), pričom žalobca svoje právo predčasne zosplatiť úver uplatnil až po uplynutí viac ako

3 mesiacov od omeškania a žalovaných predtým upozornil na uplatnenie takéhoto postupu v zákonnej lehote. Z uvedených dôvodov tak nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že v predmetnom prípade nebolo možné aplikovať aj ust. § 565 Občianskeho zákonníka a že vyhlásenie predčasne splatnosti nebolo reakciou na nezaplatenie konkrétnej splátky. Napokon odvolací súd zdôrazňuje, že zo samotného znenia bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery vyplýva, že jednou z možností, pre ktoré žalobca mohol predčasne zosplatiť úveru je omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako 3 mesiace.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak sa totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, stanú sa následne splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo by však bolo v podstate v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Táto okolnosť však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

16. Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcich sa posúdenia premlčania odvolací súd v prvom rade uvádza, že § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou, t.j. lex generalis a § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciu všeobecnej úpravy prednosť. Pokiaľ teda ide o zosplatenie poskytnutého úveru, uvedená skutočnosť len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky, teda už od tohto momentu splatnosti nezaplatenej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať, je § 103 Občianskeho, teda dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru. Treba zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo k novelizácii § 103 Občianskeho zákonníka, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného splatenia, resp. nie od okamihu splatnosti nezaplatenej splátky, ktorá predchádzala predčasnému zosplateniu úveru, ako tvrdil žalobca. Rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať je dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, ako to vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka.

17. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca pri upozornení žalovaných na možnosť predčasného zosplatenia úveru nešpecifikoval splátku, od ktorej nesplatenia odvíja svoje právo na zosplatenie celého poskytnutého úveru. V prípade, ak by sa vychádzalo z vyššie uvedených skutočností, t.j. z toho, že predčasne zosplatiť možno len spotrebiteľský úver po trojmesačnom omeškaní, ako aj vzhľadom na bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, bolo by možné dospieť k záveru, že ku dňu vystavenia upozornenia (t.j. 10.05.2017) museli byť žalovaní v omeškaní so splatením dlhu už aspoň tri mesiace a keďže splatnosť dlhu bola stanovená na 20. deň v mesiaci, potom by bolo možné identifikovať prvú splátku pre ktorú došlo k uplatneniu práva žalobcu zosplatiť úver späť tri mesiace od upozornenia, teda touto splátkou by bola splátka splatná dňa 20.02.2017. Od uvedeného dátumu by tak bolo možné najneskôr odvíjať začiatok plynutia premlčacej doby, ktorej koniec by pripadol na deň 20.02.2020, teda ešte pred podaním samotnej žaloby, ako aj pred spočinutím plynutia premlčacej doby na ktoré poukazoval žalobca vo svojom odvolaní.

18. Súd prvej inštancie pri identifikovaní prvej splátky pre ktorú došlo k zosplateniu úveru vychádzal z dlžnej sumy uvedenej v upozornení na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že v prípade takejto identifikácie splátky je možné využiť aj tento postup, ktorý je tak isto správny, pričom tento umožňuje presnejšie zistiť a identifikovať prvú splátku, ktorá umožňuje veriteľovi využiť jeho právo na predčasné zosplatenie úveru. Ďalším podstatným údajom, ktorý je potrebný pri identifikovaní prvej splátky týmto spôsobom je potom aj údaj o výške mesačnej splátky, ktorú má spotrebiteľ platiť. V predmetnom prípade však z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že presnú výšku mesačnej splátky nebolo možné zistiť, nakoľko táto jedná nebola uvedená v zmluve a jednak ju neuviedol ani samotný žalobca v priebehu konania.

Naviac z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie tiež vyplynulo, že výška mesačných splátok nebola stabilná, nakoľko sa odvíjala od výšky úrokovej sadzby, ktorá sa však v priebehu zmluvného vzťahu menila. Tu odvolací súd ešte dodáva, že z listiny Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 15.02.2013, ktorý bol taktiež predmetom dokazovania na súde prvej inštancie, vyplýva, že výšku splátky mal žalobca oznámiť dlžníkom Oznámením, z čoho taktiež vyplýva, že výška mesačnej splátky bola variabilná. Jediným obdobím, počas ktorého bolo možné jednoznačne určiť výšku mesačnej splátky bolo obdobie vyplývajúce z Dodatku k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 18.08.2014, kedy bola výslovne uvedená výška splátky 600,- eur, ako správne poukázal už súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Aj v tomto smere odvolací súd ešte zdôrazňuje, že v zmysle tohto Dodatku išlo o zníženú splátku, čo evokuje, že žalovaní inak platili mesačné splátky v sume vyššej ako 600,- eur. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade tak nebolo možné jednoznačne identifikovať výšku mesačnej splátky má odvolací súd za to, že postup a spôsob identifikácie prvej splátky súdom prvej inštancie nevykazoval znaky arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti, či iného nedostatku. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nevzhliadol dôvody, pre ktoré by nebolo možné stotožniť sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno dospieť k tomu, že bez ohľadu na spôsob identifikácie prvej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, záver súdu prvej inštancie o premlčaní žalobcovho nároku v čase podania žaloby bol správny.

20. Odvolaciemu súdu potom neostávalo nič iné ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude znovu vec prejednať za stavu dodržania zákonného procesného postupu, teda najsamprv doručiť žalobcovi vyjadrenie žalovanej 2/ k žalobe (hoc jeho obsah je už žalobcovi známy), v nadväznosti na jeho aktivitu, resp. pasivitu postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich postup súdu po začatí konania, následne prípadné samotné pojednávanie vo veci vykonať za dodržania všetkých príslušnými predpismi ustanovených podmienok a na záver znovu vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2, 3 CSP aj náležite a dôkladne odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).